



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Imperator Otho à filio ad diuinum Prætozem euocatus, inde sententiam accipit, vnde jus stabat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

purati illi Patres veterem iocum repetentes dixerunt: *Ecce praeceffit, nos sequemur.* O miserè iocosi iudices, non iocum, sed vaticinium vestrum repetiistis. Est, qui audiat iniustè oppressos, Deus. Est, qui iudicia vestra vnam tantùm aures, & linguam accusantium duntaxat sequentia iudicet, maior iudex. Quamobrem funestum vobis iocum fuisse, euentus docuit. Quippe, vna vos dies ambos morti obiecit, vt author est Nauclerus; nec morti modò subitæ, sed etiam infelici ac miseræ. vnus enim, velut rabie actus, digitos proprios arrodens; alter. Arrij morte, in latrinis foetentem animam efflauit. Ita *contradictiones comprimit fors, & inter potentes quoq;* *di iudicat:* & diuina iustitia, nec purpuras veretur, nec tiaras. Ita Altissimus summos etiam vertices sub se habet. Neq; regias tantùm, sed etiam Imperatorias coronas iudicio arcessit, *qui non accipit personas principum, nec cognouit tyrannum; cum disceptaret contra pauperem: opus enim manuum eius sunt vniuersi.*

Prou. 18. 18.

Iob. 34. 19.

Transeo igitur rursus à Cardinalibus ad ipsos Imperatores, qui, cum peccant, Deo soli peccant; nec enim alium, in terris, nisi illum formidant. Narrat igitur Petrus Damiani, *vir* valde sanctus & Cardinalitæ dignitatis scriptor, Othonem I. Imperatorem Romanum, ab Antifite Moguntino Guilielmo (qui filius eius fuerat) propter inimum, cum Adelaide, coniugiũ, Christianã Apostolicãque libertate, grauitè admonitum, ægrè tulisse, atque eapropter comprehensum in custodiam compegisse. Filius vi oppressus Othonem parentem, ad Numinis tribunal, summum iudicem interpellans citauit his verbis: *Die sancto Pentecostes, autè Dominum IESVM iudicem nostrum, uterq; comparebimus, & de capite causam dicemus. Vter noster equitatis lineam transgressus sit, diuinum pandet iudicium.* Neque effectu caruit citatio. Quippe nonis Maij, hoc est, ipso tunc festo Pentecostes, Otho Imperator, in Saxonia, repentina inualitudine extinctus, ad iudicium adductus est, vbi eum filius Guilielmus, & ipse paulò prius humanis rebus ereptus, expectauit. Nimirum & parentes in sobolem possunt esse iniqui, & Cæsares in subditos iniusti, immo & in non subditos. Sed in diuino prætorio idem ius est filio, quod patri; eadem Dice inferiori, quæ superiori. *Ideo viri cordati, audite me; absit à Deo impietas, & ab Omnipotente iniquitas. Opus enim hominis reddet ei, & iuxta vias singulorum, restituet eis. Verè enim Deus non condemnabit frustra, nec omnipotens subuertet iudicium.* Cæsarem posuit iudicem

VIII.

Petr. Dam. l. 2. epist. 15. Baron. An. 973. aliter sentit.

Iob. 34. 10.

dicem reliquorum, in caussis ciuilibus; ipse Cæsar est iudex, in Apoc. 17. 14. omni caussa, *Quoniam Dominus dominorum est. & Rex regum.*

I X. Immo vsque adeò, Isaia testimonio, *Exaltabitur Dominus exercituum, in iudicio, & Deus sanctus sanctificabitur in iustitia*, vt, si vel ipsorum Maximorum Pontificum aures iustissimis defensionibus obstructæ sint, ipse audiat, ad cælum vociferantes, *Innocentes se accusari, damnari, mactari.* Nam, vt non repetam, quod de Cle-

mente V. & Innocentio IV. supra recensui, annotauit Fulgofus, Supra cap. 32. n. 7. Fulgofus l. 1. c. 6. Meierus l. 2. Annal. & l. 17. Chron. Mas. Onuphrius in PP. Roman. historiæ. Vide Martinum Delr. lib. 4. Disquisit. c. 4. q. 4. sect. 1. equitem Neapolitanum, ex Templariorum ordine atque coetu vnum, cum alijs Sodalibus suis, vltimo supplicio addictum, ad Clementem VI. & Philippum Pulchrum Francia regem, supplicij sui authores &, è fenestra, spectatores, exclamasse: *Quando mihi, inter mortales, nullus iam superest, ad quem appellem; ad iustum iudicem Christum, qui nos redemit, appello, vt ante eius tribunal, intra annum & diem, vos sistatis, vbi causam meam exponam.* Intra id tempus, vterq; præmatura morte abreptus in diuinum ius ambulauit. Et Clemens quidem repente mortuus est, Philippus autem, non multò post, habuisse etiam se mortem in procinctu. sensit Neque caleulus temporis huic historiae obstat, cui Meierus, Christianus Massæus, & alij consentiunt, qui Papam & regem eodem Anno 1314. tradunt obiisse, illum 20. April. hunc 29. Nouembris. Nimirum non vanè, per Isaia, dixit maximus iudex: *Hos, qui inducuerunt te, ego iudicabo.*

X. Hinc discite, & nunc, reges, intelligite: *erudimini, qui iudicatis terram.* Subijciuntur vobis etiam innocentes; si eos opprimitis, si iniustè iudicatis; habent alium iudicem, ad quem appellent; cui vestra & illorum vita, iuxta est. Itaque id, quod iustum est, iudicate; neque sperate, iudicium de vobis diu procrastinandum; aut mortem adhuc multam distare. Deus voluntatem timendum se facit, & exaudit orantes: *secundum multitudinem impietatem eorum expelle eos: quoniam irritauerunt te, Domine.* Expellendi sunt è vita, nec digni, quos terra portet, qui tanta iniquitate eam contaminant impiantque, & Dominum irritant. Parcite cachinnis; serua nimis res est. Agit Deus causam suorum. Nec moras vobis promittite; in foribus est vindicta; adeò vt supremus arbiter etià annum, etiam mensem, etiam horam sibi, de iudicio exercendo, præscribi sinat. Quid vos ipsos decipitis? eadem sæpissime sunt, citantis & citati momenta. De Ioanne Turfone, in Gothia iudicium